



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

בפני כב' השופט ניצן סילמן

תובעת

נגד

נתבע

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל וייס

פסק דין

- 1  
2 תביעה לתשלום פיצוי בגין עוולת פרסום לשון הרע, עפ"י חוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1965  
3  
4  
5 בטרם אכנס לגופם של דברים בהליך שבפני, רואה אני לנכון תחילה להבהיר, למען הסדר  
6 הטוב, בקליפת האגוז הרקע לסכסוך הצדדים –  
7  
8 א. התובעת הינה [REDACTED], והנתבע  
9 עובד [REDACTED]  
10 הצדדים היו נשואים משך כ- 15 שנים, במהלכם נולדו להם 3 ילדים; הצדדים  
11 התגרשו ביום 13. [REDACTED]  
12  
13 ב. בין הצדדים מתנהל סכסוך קשה, ונחלו מסי לא מבוטל של הליכים משפטיים תוך  
14 עירובם של הקטינים בקונפליקט, דבר אשר ללא ספק הותיר צלקות בנפש הקטינים  
15  
16 נוכח עוצמת הקונפליקט והתמשכות ההליכים, קיוויתי כי פסה"ד האחרון בעניינם  
17 של הצדדים, אשר כלל הסדרי משמורת, הלקד טיפולי, חלוקת זמן הוריה ומזונות, יביא  
18 לשקט, יציבות ומזור בנפשם של הצדדים והקטינים בפרט.  
19 אולם, ציפיות לחוד ומציאות לחוד.  
20  
21 ב. מסגרת ההליך הטיפולי הועלו האשמות ע"י התובעת כנגד בת זוגו הנוכחית של  
22 הנתבע, כאשר אין חולק שהדברים אכן נאמרו. (נתמליל השיחה מהווה חלק מהראיות  
23 בתיק ובכך אגע בהמשך, והתובעת אישרה מרבית הדברים בעדותה).  
24  
25 ההאשמות, לטענת הנתבע, מעוררות חשד באשר למקור המידע – האם באמצעות  
26 מקום עבודת התובעת או בדרך אחרת.



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1
- 2 ביום 14.3.16 שלח הנתבע דואר אלקטרוני, מייל, למסי גורמים [REDACTED], מקום
- 3 עבודת התובעת. במייל סיפר כי מהלך פגישה של הצדדים עם העו"ס גבי [REDACTED], ביקשה
- 4 התובעת לברר פרטים אודות בת זוגו, בטענה שילדיה הוצאו מביתה. הנתבע טען שהתובעת
- 5 עושה שימוש במשאבי [REDACTED] על מנת לפגוע בו, התלונן על חדירה לפרטיות וחשיפת חומר
- 6 חסוי של הרווחה, וביקש שהעניין ייבדק.
- 7 כך באו הדברים לכדי ביטוי במכתב- :
- 8
- 9 "שלום שמי [REDACTED] מזה כ 3 שנים נמצא בהליכים משפטיים מול [REDACTED]
- 10 ששמה לה למטרה לפגוע בי תוך [REDACTED]
- 11 שימוש במשאבי [REDACTED]
- 12 בעבר כבר התלוננתי בפניי [REDACTED] שאחת העובדות [REDACTED] הגישה תצהיר
- 13 שיקרי למשטרה.
- 14 היום בתאריך 14/03/2016 בפגישה אצל העוס לסדריי דין בעכו הגברת [REDACTED]
- 15 אמרה הגברת [REDACTED]
- 16 "אני מבקשת שתיצרי קשר עם מנהל השירותים החברתיים [REDACTED] היכן
- 17 שהבחורה שהיא יוצא אתה מטופלת ושמה היא מאוד מוכרת ואני לא אומרת סתם
- 18 כי הילדים שלה הוצאו מהבית ואני מבקשת שתבדקי למה."
- 19 ולאחר שגברת [REDACTED] אמרה לה שזה חסוי אז [REDACTED] הבינה וענתה שהיא תבדוק
- 20 זאת דרך בית המשפט
- 21 לאחר מכן הוסיפה ואמרה שלחברה יש IQ נמוך לפי מכתב שהיא כתבה (כנראה
- 22 שיש מישהי ברווחה שמראה לה גם חומר חסוי)
- 23 מקרה זה מראה בבירור על חדירה לפרטיות והפרת חוק הגנת הפרטיות למרות שלא
- 24 מדובר ישירות בי זה מקרה חמור שיש לחקור אותו ולבדוק אך יתכן שמידע רגיש
- 25 של אזרחים יוצא מחדרי הרווחה
- 26 דברים דומים נאמרו גם בפגישה מול המטפלת [REDACTED]
- 27
- 28 התובעת טענה כי מדובר בפרסום כוזב, אשר יש בו כדי לפגוע בשמה הטוב, ומטרתו להשפילה, 4
- 29 לבזותה ולפגוע במשרתה.
- 30 התובעת העמידה תביעתה על סך של 100,000 ש"ח, וביקשה כי הנתבע ישלח מכתב התנצלות
- 31 לכלל הנמענים אליהם נשלח הדוא"ל.
- 32
- 33 הנתבע טען כי בהתאם ליעוץ משפטי שקיבל, ומשהובהר לו כי התובעת עושה שימוש לרעה 5
- 34 בתפקידה הציבורי כנגדו, שלח את המייל למסי מצומצם של בעלי תפקידים רלוונטיים
- 35 [REDACTED]



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1 הנתבע טען להגנת אמת בפרסום לפי ס' 14 לחוק, והגנת תום הלב לפי סעיפים 15(2), 15(3),  
 2 15(4) ו-15(8) לחוק.  
 3  
 4 6. הנתבע צירף לתצהירו תמליל שיחה שניהלו הצדדים עם העו"ס.  
 5  
 6 7. בקשת התובעת למחיקת המסמך מפאת חיסיון נדחתה בהחלטתי מיום 11.12.16. תמליל  
 7 השיחה צורף אפוא והנמקות ההחלטה מיום 11/12/16 מהוות חלק בלתי נפרד מפסק זה.  
 8  
 9 8. משברך למדי כי הבאת הצדדים לפתרון הסכמי כולל אינה אפשרית, לא ראיתי להשחית זמן  
 10 לריק, וקבעתי התנג. לשמיעה לאחר קדם משפט יחיד. מועד הקדם הסכימו הצדדים כי אין  
 11 חולק שהמייל נשלח והוכח פרסום, ועל כן, נקבע היפוך בסדר הבאת הראיות.  
 12  
 13 9. התובעת הודיעה על הפסקת ייצוגה. בהתחשב בהליך שננקט וקביעתו לשמיעה, ראיתי לבקש  
 14 מהתובעת לשקול נושא ייצוגה.  
 15  
 16 10. מטעם התביעה העידו התובעת וגב' [REDACTED] ששימשה כמחנכת של הקטינים [REDACTED];  
 17 מטעם ההגנה העיד הנתבע.  
 18  
 19 11. הנתבע בעדותו טען כי הבין שהתובעת עושה שימוש במשאבי [REDACTED] על מנת לדלות פרטים  
 20 על בת זוגו, משציינה בפני העו"ס כי בת זוגו מוכרת ומטופלת ברווחה, וכי בכוונתה להיכנס  
 21 ולבדוק את בת הזוג. (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 26.9.17)  
 22 התובעת הציגה בפני הנתבע פוסטים מהפייסבוק על פיהם בנה של בת זוגו עבר בשנת 2012,  
 23 בהיותו כבן 10-11 לפנימייה, אולם, לטענת הנתבע הקטין לא הוצא מביתו והעברתו לפנימייה  
 24 לא נעשה באמצעות הרווחה (עמ' 6-7 לפרוטוקול); הנתבע הבהיר כי בתום הפגישה עם עו"ס  
 25 פנה לעורכת דינו, שהבהירה לו שהעניין חמור וביקשה שיפנה במכתב לגורמים בעירייה  
 26 לבירור. (עמ' 9)  
 27  
 28 12. התובעת מהלך חקירתה הנגדית טענה כי אינה מאשרת את תמליל השיחה (עמ' 9)  
 29 יחד עם זאת, התובעת אישרה את שורות 10-2 ו-14-22 לתמליל.  
 30 התובעת טענה כי מקור המידע על בת זוגו של הנתבע וילדיה הינו הרשת החברתית  
 31 "פייסבוק", וכי ידוע לה מניסיונה [REDACTED] שילדים עד גיל 12 מוצאים מביתם לפנימיות  
 32 באמצעות הרווחה וועדות לתכנון וטיפול.  
 33 התובעת הוסיפה "הספיק לי להבין שילד בגיל הזה שמגיע לוועדת החלטה ומוצא לפנימייה  
 34 במאי, הספיק לי לעשות אחד ועוד אחד וזו הטענה על הכל." (עמ' 11 לפרוטוקול)  
 35



## בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1  
2  
3 עדותה של גבי [REDACTED] לא הייתה רלוונטית, ואיני רואה מקום להרחיב עליה.  
4  
5 13. מהלך עדות התובעת עלתה מחלוקת באשר לתמליל רק בנוגע לתשובתה של עו"ס [REDACTED]  
6 "חסויים לדעתיי".  
7 לאור האמור, הוריתי על העברת מלוא הקובץ הקולי לידי התובעת, אשר תבחן התאמות  
8 לתמלול, וככל שלא תהיה מחלוקת באשר לתשובתה של גבי [REDACTED] יינתן צו לסיכומים.  
9  
10 14. התובעת הגישה בקשה נוספת לפסילת התמליל כראיה, בטענה לאי תמלול מלא של ההקלטה.  
11 בהחלטה מיום 23.10.17 ראיתי לדחות הבקשה ולהורות על קבלת התמליל וההקלטה  
12 מהנימוקים המפורטים שם. ניתן צו לסיכומים.  
13  
14 15. טרם אפתח- אין לי אלא להצר על התנהלות הצדדים שנים ארוכות; שניהם אינם משכילים  
15 להכיר בעובדה כי לנצח חייבים יהיו קשורים בעבותות- של ילדיהם המשותפים ותחת מדון  
16 ועימות ראוי היה להגיע לפתרון והידברות; שניהם דרשו "להוציא צדקתם לאור" ונשתכח  
17 מהם כי מהמקום שבו אנו צודקים, לא יצמחו לעולם פרחים, לא כל שכן טובת קטינים  
18 משותפים. מכאן, אין מנוס אלא לפנות לטיעונים ולהכרעה.  
19  
20 16. הנתבע טען בסיכומיו, כי התובעת לא הוכיחה רכיב הפרסום וקבלת המייל ע"י מי מהנמענים  
21 לו; עיון בהודעה מעלה כי לא הייתה כוונה להדע או לבזות התובעת, אלא תיאור סיטואציה  
22 ובקשה מהנתבע לחקור את האירוע, לפיכך, אינו בגדר לשון הרע; ככל שייקבע כי מדובר  
23 בלשון הרע הדברים חוסים תחת ההגנות הקבועות בחוק, לרבות סעיפים 14, 15(4) ו- 15(8)  
24 והגנת תום הלב; התמלול והקלטת מוכיחים כי הדברים נאמרו ע"י התובעת; אין זכר בכתב  
25 התביעה לגרסתה הכבושה של התובעת כי ידעה פרטים אודות בת זוגו של הנתבע מרשת  
26 הפייסבוק.  
27  
28 17. התובעת מנגד טענה כי הפרסום נועד להשפילה, לבזותה ולפגוע במשלח ידה התובעת הוסיפה  
29 כי עוולת לשון הרע מתרחשת גם כשלא נגרם נזק בפועל, ודי כי היה בפרסום על מנת לגרום  
30 נזק ולפגוע; לא היה אמת בפרסום, והנתבע לא פעל באמצעים סבירים על מנת להיווכח אם  
31 אמת הוא. האינפורמציה אודות בת זוגו של הנתבע היא מהפייסבוק וניסיונה המקצועי של  
32 התובעת.  
33  
34  
35



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 16-05-48686- [REDACTED]

- 1 פרסום - 19.
- 2
- 3 אין חולק כאמור, כי מסגרת הליך טיפולי של בני הזוג, אמרה התובעת מידע פרטי וחסוי
- 4 אודות בת זוגו של הנתבע, כמפורט במייל שנשלח. כמו כן, אין מחלוקת כי המייל מיום
- 5 14.3.16 נשלח ע"י הנתבע לגורמים [REDACTED] משלוח המייל הנו נשוא הליך זה.
- 6
- 7 משלוח המייל כאמור לא הוכחש. (ראה דברי ב"כ הנתבע עצמו בפרוטוקול מיום 6.3.17 עמ'
- 8 1); לפיכך, בוצע "פרסום" ע"י הנתבע, כמשמעו בחוק איסור לשון הרע, ויש לבחון משמעות
- 9 הדברים שפורסמו, עפ"י אמות מידה אובייקטיביות, לבדוק ההגנות הקיימות עפ"י החוק
- 10 ולעסוק בסוגיית הנזק. (ראה – ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ')
- 11
- 12 20. המבחן לבחינת השאלה האם הפרסום הינו פרסום משפיל, פוגע או מבזה, הינו מבחן
- 13 אובייקטיבי של האדם הסביר. (ראה - ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 562, 555
- 14 (1992))
- 15 בהקשר זה נקבע כי אין לייחס חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום מצד
- 16 הטוען לפגיעה בשמו הטוב ולתחושת העלבון הסובייקטיבית שלו.
- 17
- 18 21. הפסיקה קבעה קבוע וחוזר, כי ייחוס מעשים פליליים, עבריינות והתנהגות לא נאותה, כל אלו
- 19 יכולים לשמש עילה לפי חוק איסור לשון הרע. (ראה - ע"א 20832-06-11; ע"א 44799-10-11
- 20 ; רע"א 2291/12; ת"א 5201/08 ותא (עפ"י) 5197-06-08).
- 21
- 22 22. משטען הנתבע כי התובעת מעלה בתפקידה, השתמשה שלא כדין במקום עבודתה, נדמה כי
- 23 הפצת הדואר האלקטרוני אכן יכולה לשמש עילה לפי חוק איסור לשון הרע.
- 24
- 25 23. הנתבע טען להגנת אמת בפרסום והגנת תום לב לפי סעיפים 14, 15(4-2) ו- (8) לחוק, והנטל
- 26 להוכחת קיומן מוטל עליו.
- 27
- 28 הכרעה
- 29
- 30 24. לאחר שבחנתי מכלול הנסיבות בתיק, שמעתי טענות הצדדים והעדויות, הגעתי לכלל מסקנה
- 31 כי הנתבע עמד בנטל להוכיח כי עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק.
- 32
- 33 25. טרם אבוא בטרקלינו של סעיף 14 לחוק, אפתח דווקא בחוראות סעיף 15; אלו לטעמי, מהוות
- 34 אכסניה ראויה לדיון בתיק זה, בין היתר לאור הלך הרוח הסביר שניתן לצפות מאדם לאור
- 35 תיאור האירועים לעיל ולהלן.



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 8686-05-16

- 1
- 2 26. אגב הליך טיפולי, "נתקל" הנתבע, מפי התובעת, במידע חסוי ופרטי ביותר, הנוגע לבת זוגו;
- 3 בהתאם לשורת ההיגיון- מייחס הנתבע הגעת המידע לתובעת, דרך תפקידה או מכריה
- 4 על מנת לרדת לשורש הנושא פונה הנתבע לגורמים הרלבנטיים פניה זו
- 5 היא היא הבסיס להליך.
- 6
- 7 ס' 15 – הגנת תום הלב –
- 8 27. ס' 15(2) - חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות את הפרסום –
- 9
- 10 סעיף 15(2) לחוק - קובע ארבעה תנאים מצטברים, אשר בהתקיימם תקום למפרסם הגנה:
- 11
- 12 1. על המפרסם להראות שהייתה עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות את
- 13 הפרסום.
- 14
- 15 2. יש להצביע על כך שהחובה חלה בנוגע לכל מי שאליו הופנה הפרסום.
- 16
- 17 3. יש להוכיח שהחובה אכן חייבה את הנתבע לפרסם את הפרסום המסוים המהווה את
- 18 עילת ההליך.
- 19
- 20 4. להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב.
- 21
- 22 (ראה - ת.א (ת"א) 1689-08 מולוקונדוב דניאל נ' פורוש שרה, (פורסם בנבו) 2.12.2011; ע"א
- 23 (ת"א) 3268/05 עמותת "אמת תורה ומדע בזמנינו" נ' עיתון "יום שישי" (1992) בע"מ,
- 24 (פורסם בנבו) 9.7.08)
- 25
- 26 28. בפסיקה נקבעו שני מבחני משנה חלופיים לקיום חובה חברתית או מוסרית - הראשון, מבחן
- 27 אמפירי לפיו יבחן ביהמ"ש האם רוב האנשים בעלי השכל הישר, שהיו נמצאים במצבו של
- 28 הנתבע-המפרסם, היו חושבים שחובתם לפרסם בנסיבות המקרה.
- 29 השני, מבחן נורמטיבי, שבמסגרתו מסתמך בית המשפט על השקפת עולמו הערכית כדי לקבוע
- 30 אם המפרסם פעל בגדרה של חובה מוסרית או חברתית
- 31 (ע"א (ת"א) 3721/04 כהן נ' עו"ד ויליציק, (פורסם בנבו), 1.2.07) וכן שנהר בספרו בעמוד 283).
- 32
- 33 29. וליישום- התובעת לא הבהירה מהלך הפגישה עם גב' מקור המידע, ועל כן, ניתן היה
- 34 לסבור ברמת הסתמכות גבוהה כי אכן, מקור המידע הינו באמצעות מקום עבודתה של



## בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1 התובעת ~~\_\_\_\_\_~~ מדובר במידע ה"הולם" התנהלות תיק משפחה מתנהל ומשכך,  
 2 סביר כי ימצא בידי לשכת הרווחה ועובדיה, עמם לתובעת קשר.  
 3
- 4 30. מקום בו המידע מצוי בליבת גרעין הפרטיות (מידע הנוגע לבת הזוג ברמה האישית ביותר)-  
 5 כל אדם סביר היה מנסה לברר מקור המידע ובאופן טבעי חושד בקרבת היחסים של התובעת  
 6 – דלת אמות עבודתה, עם מחלקת הרווחה באותה ~~\_\_\_\_\_~~ פניות הנתבע הופנו לגורמים  
 7 הרלבנטיים ב ~~\_\_\_\_\_~~ האמונים על שמירת הסודיות (של בת הזוג) ואלו האחראים לכך כי עובד  
 8 לא יעשה שימוש במקום עבודתו על מנת לחדור ולהשתמש בחומר לא לו.  
 9
- 10 31. לפיכך, אני סבור כי בענייננו, התקיימו שני מבחני המשנה, ויש לראות בנתבע כמי שחלה עליו  
 11 חובה מוסרית לפנות בבקשה לגורמים הרלוונטיים ~~\_\_\_\_\_~~ לבדוק החשש שמא התובעת  
 12 מנצלת מעמדה ותפקידה לחשיפת חומר חסוי על בת זוגו, שימש כנגדו בהליכים המתנהלים  
 13 ביניהם.  
 14
- 15 32. הנתבע פנה לגורמים הרלבנטיים עליהם חלה החובה המוסרית והחוקית לבצע הבדיקות,  
 16 ולמעשה לאור החומר אליו נחשף הנתבע, מחויב היה הנתבע לברר את מקור המידע על מנת  
 17 למנוע המשך פגיעה בפרטיות בת זוגו וילדיה (!!!).  
 18
- 19 סעיף 15(3) – הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע -  
 20
- 21 33. בהתאם לסעיף יש להוכיח כי הפרסום נועד להגן על עניין אישי כשר של הנתבע, כי הופנה רק  
 22 לאנשים שזהותם מתחייבת מהוראת הסעיף, וכי הוא נעשה בתום לב.  
 23 (ראה - ת.א (ת"א) 1689-08 מולוקונדוב דניאל נ' פורוש שרה, (פורסם בנבו) 12.12.11)  
 24
- 25 34. אין ספק כי הפרסום בענייננו נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע, אשר ביקש לברר  
 26 ידיעת התובעת פרטים אישיים חסויים מלשכת הרווחה אודות בת זוגו וילדיה, ושימוש במידע  
 27 כנגדו בהליכים שבינו לבינה.  
 28 המייל נשלח בתפוצת דואר מידתית ומוגבלת ל - 4 גורמים רלוונטיים ~~\_\_\_\_\_~~  
 29 ~~\_\_\_\_\_~~, מנהלת המנהל ~~\_\_\_\_\_~~ והמחלקה המשפטית,  
 30 המהווים מנהליה הישירים והעקיפים של התובעת, אשר בסמכותם לבחון טענותיו.  
 31 אך מובן כי הפנייה למנהלת המנהל ~~\_\_\_\_\_~~ נעשתה לאור שהחומר מצוי במסגרת  
 32 תיקי עבודתה והחשש הבסיסי המתעורר הנו כי בא מתוך לשכת הרווחה אל התובעת, אגב  
 33 קשרי היכרות או ידידות בין התובעת ובין מי מעובדי הלשכה.  
 34  
 35



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1 סעיף 15(4) – הבעת דעה –
- 2
- 3 35. בסעיף נקבע כי תהא זו הגנה טובה אם "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד
- 4 שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו
- 5 או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות"
- 6
- 7 36. סעיף 16 (א) לחוק, מוסיף וקובע אם הוכח שהפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין,
- 8 חזקה שעשה את הפרסום בתום לב.
- 9
- 10 37. ראשית, יש להבחין בין עובדות להבעת דעה.
- 11 עיון בתוכן המייל שנשלח מוביל למסקנה כי רובו ככולו בגדר עובדות, למעט, שני משפטים,
- 12 אשר ניתן לראות בהם הבעת דעה על התנהגות התובעת ומעשיה בתפקיד ציבורי (ישמה לה
- 13 למטרה לפגוע בי תוך שימוש במשאבי [REDACTED]; "כנראה יש עובדת ברווחה שמראה לתובעת
- 14 חומר חסוי")
- 15
- 16 38. שנית, אני בדעה כי הפרסום נעשה באופן סביר בנסיבות העניין, ומתקיימת בענייננו חזקה, כי
- 17 חלה הגנת "תום הלב", אשר לא נסתרה ע"י התובעת. כאמור – משלוח הפרסום היה מצומצם,
- 18 לגורמים הרלבנטיים בלבד.
- 19
- 20 39. שלישית – גם אם רישא הפרסום כולל אמירות נחרצות יותר, הרי סיפא המכתב מרכז הרישא
- 21 במקורו ומלמד כי כוונת הנתבע בפנייתו לא הייתה להשחיר גרידא את פני התובעת, כי אם
- 22 לברר מקור ה"זליגה". כך, למשל מציין הנתבע במכתבו –
- 23 "זה מקרה חמור שיש לחקור אותו ולבדוק איך יתכן שמידע רגיש..."
- 24
- 25 40. לפיכך, יומדת לנתבע ההגנה מכוח סעיף 15(4) לחוק.
- 26
- 27 סעיף 15(8) – הפרסום היה בהגשת תלונה לממונה על הנפגע, או תלונה לרשות המוסמכת לחקור –
- 28
- 29 מבין ההגנות העומדות לנתבע – זוהי אולי ההולמת ביותר להחלה במקרה דנן.
- 30
- 31 המייל נשלח לחמישה גורמים בלבד –
- 32 עורכת דינו של הנתבע, על היחסים ביניהם חל חיסיון; מנכ"ל [REDACTED] ומנהל מחלקת [REDACTED]
- 33 – הממונים הישירים והעקיפים על התובעת; מנהלת [REDACTED] האחראית על
- 34 שירותי [REDACTED] (משם חשד הנתבע כי מקור המידע) והמחלקה המשפטית האמונה, בין היתר,
- 35 על בחינת מנהל תקין של [REDACTED] ועובדיה.





בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1
- 2 42. ארבעת הגורמים ~~ב~~ אליהם נשלח המייל, הינם הגורמים המוסמכים לבחינת התנהלות
- 3 התובעת בתפקידה הציבורי, וחקירת אפשרות חשיפת חומר חסוי ממחלקת הרווחה ע"י מי
- 4 מהעובדים.
- 5
- 6 43. המייל שנשלח כולל נושאים הנוגעים לתפקידם של הגורמים והם סמכות הפיקוח (הממונה
- 7 על הנפגע); המייל כולל גם דרישת חקירה ובדיקה.
- 8
- 9 44. למעשה מדובר במשלוח מידתי, לגורמים מתאימים, וזאת בעיצומו של סכסוך ולאחר חשיפת
- 10 תכנים מטרידיים, לכל הפחות, המעלים תהייה לגבי מקור המידע ממנו הגיעו.
- 11
- 12 45. כבר נפסק כי אין מקום לברר אמיתות התלונה שהוגשה לממונה אלא יש להתרשם כי התלונה
- 13 הופנתה מתוך מניע כן, ובצורה מידתית; ראה ת.א 45416-08-15; ראה גם ת.א 47315-10-15.
- 14
- 15 46. הכלל הוא כי מקום בו השתכנע בית המשפט כי חומרת המקרה הצדיקה הפניה, ה"אינטרס
- 16 הפרטי מפנה דרכו לאינטרס הציבורי של הברור" (ראה ע"א 788/79). במקרה בפנינו- דומה
- 17 כי נוכח אינטימיות המידע, חומרת הדברים שנאמרו ע"י התובעת עצמה היא המצדיקה פניה
- 18 לממונה בין אם מקור המידע הוא ממקום עבודת התובעת ובין אם לאו; הברור עצמו מוצדק.
- 19 ראה לקביעה דומה- כב' ס. הנשיא ע"א (חי) 212/08.
- 20
- 21 47. מהמקובץ לעיל עולה, כי אף אם ניתן לראות בדוא"ל שהופץ "פרסום" כמשמעו בחוק איסור
- 22 לשון הרע, ובייחוס התנהגות לא נאותה לתובעת כעילה לתובענה עפ"י החוק, הרי שהוכח כי
- 23 עומדות לנתבע הגנת תום הלב בהתאם לסעיף 15 לחוק, ודי בכך בכדי לדחות התביעה.
- 24
- 25 48. עוד יצוין כי התרשמתי (כאמור לעיל ולהלן) כי הפרסום נעשה בצורה מתונה ומידתית, ויש
- 26 בכך להעמיד חזקת תום לב להתנהלות הנתבע (ראה רע"א 10520/03 וכן הוראות סעיף 16
- 27 לחוק)
- 28
- 29 **ס' 14 – הגנת אמת בפרסום –**
- 30
- 31 49. אמת דיברתי – על מנת לזכות בהגנת ס' 14 לחוק יש לעמוד בשני תנאים מצטברים – האחד,
- 32 אמיתות בפרסום, והשני כי היה בפרסום עניין ציבורי.
- 33 (ראה ספרו של א. שנהר "דיני לשון הרע" (1997) עמ' 215-216)
- 34



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

50. ככל שעסקינן במידע הנוגע יותר לענייניו האינטימיים של אדם, כגון- חיי האהבה, המשפחה והמין של האדם, מצבו הבריאותי ומעשים שעושה ברשות היחיד, ואולי גם מצבו הכלכלי, כך ייטה בית-המשפט פחות להכיר בעניין הציבורי שבפרסומם, גם אם הפרסומים היו אמת. (ספרו של א. שנהר, עמ' 231-232); אין חולק כי זה לא המקרה שבפני.
51. לאחר ששמעתי העדויות ועיינתי בראיות הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע עמד בנטל להוכיח את התנאי הראשון – אמיתות בפרסום – מעדות התובעת והראיות לא שוכנעתי באשר לטענותיה לגבי מקור המידע –
- א. בפגישה עם עו"ס אמרה התובעת כי בת זוגו של הנתבע "מאוד מטופלת" ו"מוכרת" בלשכת הרווחה, וכי ילדיה הוצאו מביתה.
- ב. במסרון ששלחה לנתבע טענה התובעת כי בת זוגו "חסרת מסוגלות הורית"
- ג. התובעת העידה כי "הספיק לי להבין שילד בגיל הזה שמגיע לוועדת החלטה ומוצא לפניייה במאי..."
52. אין בפרסומים ברשת החברתית כל אזכור או מידע על טיפול כזה או אחר של המשפחה באמצעות לשכת הרווחה, הליכים שנקטו לגבי הקטינים והוצאתם מהבית, מועדי וועדות החלטה ואינדיקציה באשר למסוגלותה ההורית של האם.
53. לפיכך, עולה חשש סביר כי מקור המידע הינו מקום עבודתה של התובעת, בין אם מתוקף תפקידה ואו היכרותה עם גורמים ברווחה, ובין אם בשימוש במשאבי
54. כמו כן, לטעמי יש בפרסום עניין ציבורי לאור תפקידה הבכיר של התובעת,
- והחשש לשימוש לרעה בתפקיד וחשיפת חומר חסוי.
55. לפיכך, עומדת לנתבע גם הגנת "אמת דיברתי" (וזאת מעלה מן הצורך שכן הגנות סעיף 15 בוודאי קיימות).
56. לאור האמור לעיל, מתייתר הצורך בדיון בפסיקת הפיצוי הראוי.
57. בשולי הדברים אציין כי לנגד עיני שמתתי גם פסה"ד שניתן בבע"מ 1620/17; לכאורה- מדובר בנסיבות דומות לתיק הנדון בפנינו



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1 אלא שלהבדיל מהתיק שם- שוכנעתי מהינדויות כאן כי פניית הנתבע נעשתה בצורה מתונה  
2 ומזדודה, לגורמים ספציפיים, ועל מנת לברר מקור דליפת המידע ולהגן על פרטיות בת הזוג;  
3 בכך, שונה מהותית הפסק כאן (ותוצאתו) מהחליף בבע"מ 1620/17.  
4
- 5 58. כאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע הוכיח ההגנות העומדות לרשותו ובמיוחד זו המנויה  
6 בסעיף 15 (8) לחוק איסור לשון הרע.  
7
- 8 59. למעלה מן הנדרש אבהיר, כי אף לו הייתה מתקבלת תביעת התובעת ספק אם היה בכך כדי  
9 להועיל בפסיקת פיצויי בנסיבות המקרה שבפני, שכן מסגרת השיקולים בהם יש להתחשב בעת  
10 פסיקת פיצויים עפ"י החוק, יש לשקול, בין היתר, את אופי הפגיעה ונסיבותיה, תפוצת  
11 הפרסום, התנהגות הצדדים ומעמד הניזוק לפני ואחרי הפרסום.  
12 (ראה – ע"א 42045-05-14 מדינת ישראל – המחלקה לחקירות שוטרים נ' יצחק אלפסי  
13 (פורסם בנבו) ניתן ביום 28.1.15; וע"א 1808/03 יואב אגשם נ' רשות השידור (פורסם בנבו)  
14 ניתן ביום 25.12.03).  
15
- 16 60. בנסיבות דנן, התובעת לא הוכיחה נזקיה וטענותיה לפגיעה במעמדה; הפרסום היה לבודדים  
17 ולא לציבור נרחב; לא הוכח כי היה בפרסום בכדי להשפיע על יחסי העבודה של התובעת  
18 ~~יש להתחשב בסכסוך ארוך שנים בין הצדדים.~~  
19
- 20 61. כמו כן, כבר נקבע כי יש לצמצם חדירת מרחב הניזקין המשפטי, ובכלל זאת איסור לשון הרע  
21 לתיקי המשפחה, כפי הניתן לא רק משיקולים מערכתיים אלא ובעיקר על מנת לאפשר הליכי  
22 שיקום למשפחות, ושקט תעשייתי נדרש.  
23 (והדברים יפים במיוחד לתיק זה, כעולה מפסה"ד הקודם שניתן בעניין הצדדים כאמור  
24 ברישא הפסק לעיל)  
25
- 26 (לעניין השיקולים במרחב דיני המשפחה- ראה עמ"ש 47311-10-13 מיום 19.5.14).  
27
- 28 למקרים נוספים דומים מהעת האחרונה, בהם הכירו בהגנות לעיל-  
29 ראה ע"א 7699/11; ע"א (ת"א) 2111/08.  
30  
31  
32  
33  
34  
35



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 48686-05-16

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

.62 התביעה נדחית.

.63 התובעת תשלם לנתבע הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 8,000 ₪ בצירוף מע"מ.

.64 המזכירות תשגר לצדדים ותסגור ההליך.

ניתן היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

ניצן סילמן, שופט

התביעה סגורה